

Afdelingslederens beretning 2020

Frihed, ytringsfrihed og fællesskab.

Det er tre centrale begreber, når man skal omtale Friskolen og dermed også NaturMusen.

Det kan næsten lyde som noget fra den franske revolution: frihed, lighed og broderskab. Og med frygt for at blive alt for filosoferende, vil jeg alligevel gerne bruge begreberne i relation til vores vuggestue og børnehave.

At vi er en friskole/friinstitution, er måske ikke noget vi tænker på til dagligt. Men ikke desto mindre er det helt afgørende for den måde vi er sammen på i hverdagen.

Vi har ret til at gå egne veje. Vi skal selvfølgelig følge lovgivningen, men på mange områder, kan vi selv bestemme vores metoder og pædagogik. Med personalets stærke faglighed som fundament, kan vi udforme den pædagogik, der netop passer på vores børn i vores institution.

Da vi i marts havde forældremøde, havde forældrerådet opstillet et spørgsmål, som forældrene skulle diskutere og reflektere over: "Hvordan kan jeg bidrage til fællesskabet i NaturMusen". Det skulle give et billede af, hvad det betyder at være en "fri"-institution. Men det bragte samtidig de to andre begreber jeg indledte med i spil - ytringsfrihed og fællesskab. Alle skal høres og har ret til at udtale sig, men med respekt for fællesskabet. Et fællesskab, der både rummer børn, forældre og personale. Har man som forælder eller som valgt bestyrelsesmedlem noget på hjerte, kan vejen fra tanke til handling være kort. Men Ideer og forslag skal altid ses som noget andet end krav. Bare fordi man har ønsket noget skulle være anderledes, må man respektere, at andre kan se anderledes på tingene. De enkelte forælder prioriterer forskelligt og personalet har en faglig indsigt og erfaring, der måske peger i en anden retning. Men i det forpligtende fællesskab er vi frie til at ytre os, når vi samtidig accepterer at andre kan have en anden holdning, og at de ønsker man måtte have, ikke nødvendigvis kan udmønte sig i en forandring.

Man må dog aldrig lade være med at ytre sig, da ytringer kan skubbe i en bestemt retning og sætte tanker i gang hos både forældre og medarbejdere.

Hvorfor siger jeg så alt dette? Som det måske er blevet bemærket, har det seneste år båret præg af utilfredshed blandt nogle forældre. En utilfredshed, der i sidste ende kan skade alle, hvis den ikke bæres frem med respekt og en vilje til at være konstruktiv.

Jeg fornemmer heldigvis, at vi nu har vendt kritikken fra at være klage over alt det, man ikke kan lide, til nu at være en konstruktiv dialog om at gøre NaturMusen til det bedste sted at være barn og forælder.

Den tendens, der kunne kaldes "fix det lige for mig – kulturen" er ved at vende til at være et "hvordan kan vi sammen gøre det bedre – kultur". Ligesom vi fortæller børnene, må forældre også se på sig selv og sige, hvad kunne jeg have gjort anderledes og hvad kan jeg så gøre nu? I stedet for blot at pege fingre, og påpege fejl og mangler.

Når man står her og kigger tilbage på året, kan man næsten komme til at glemme, at der har været noget før denne Coronatid.

Men det har der. Det vidner rækken af fredagsbreve og ikke mindst billederne, der alle ligger tilgængelig på vores hjemmeside og facebookside om.

Jeg vil nævne nogle af de mange ting, der har fyldt hverdagen ud for børnene i NaturMusen.

Vuggestuen

I vuggestuen kommer man sjældent ind uden at få en varm velkomst. Børn der er i trygge omgivelser og blandt tryghedsskabende voksne trives godt. Legen som al læring udspringer fra, er altid i gang. Børn kan slet ikke lade være med at lege. Udviklingen går så stærkt at det kan være svært at følge med. Alt dette giver et godt udgangspunkt for et godt børneliv.

Kroppen bliver hele tiden udfordret. En tur i gymnastiksalen, hvor balance og hurtighed øves, giver børnene mod på at udfordre sig selv i andre situationer.

Vi har investeret i en klapvogn til to børn, så man hurtigt kan komme afsted med to siddende og to gående børn. Turen går ofte til byparken, hvor mange gode timer går. Der bliver løbet stærkt på bakkerne eller pjasket i vand ved "stranden".

De mange gamle træer, bækken og engen giver altid en god anledning til at undersøge naturen. Der kan være store oplevelser selv i det små, når man går i vuggestuen. En svamp, en blomst, en bille eller bare en gren kan være genstand for undren og glæde. Der bliver af og til slæbt endog store grene med hjem på legepladsen.

Der er næsten altid sang i vuggestuen og der findes en sang til næsten alt. Der bliver hoppet, løbet, kravlet og danset, når musikken spiller op eller guitaren bliver fundet frem. De mange sange og lege læres hurtigt af de små og man ser og hører ofte, hvordan de for sig selv eller i grupper selv sætter sange og danse i gang.

I vuggestuen har de forsøgt sig med at lave billedunderstøttelse til sange. Der virker utroligt godt, når børnene kan følge med på billeder, når der synges.

Ved årets dramaforestilling, var børnene små kaniner, der hoppede rundt og lagde sig ned, når de var trætte. Sangen "hop de kaniner" var rammen om det lille videoklip, der var vuggestuens bidrag til dramaugen. Og den sang blev øvet mange gange, men da kameraet kom på, var det alligevel svært at koncentrere sig om det de havde lært. Men når bare de voksne er engageret, er det sjovt at være med. Og det er vel det vigtigste.

Hverdags- og rutineopgaver kan for vuggestuebørn være forbundet med stor glæde. At få lov til at være med til at lægge tøj sammen, tømme opvaskemaskinen eller feje gulvet, kan være en god og udviklende måde at være sammen med børn på. De fleste elsker at være med og føle sig betydningsfuld. At hjælpe en voksen med praktiske gøremål er med til at udvikle børn, gøre dem selvhjulpne og dermed opnå større selvtillid og føle sig værdifulde i fællesskabet.

Børnehaven

Vi elsker mad i børnehaven.

I løbet af efteråret har vi haft stor fokus på at lave mad sammen med børnene.

smøre-selv-dage, er det rugbrød med pålæg, boller, frugt, grønt og meget andet, der bliver serveret. Her er fællesskabet omkring et måltid i højsæde, men også øvning i færdigheder som at dække bord, anrette mad og ikke mindst spise med kniv og gaffel er vigtig læring på maddagene.

Ca. hver anden gang vi har maddag, foregår det udendørs. Som regel bliver det suppe over bål, der er det foretrukne. Og hvor er det dog utroligt; bare fordi det foregår ude og fordi man er sammen om det, smager

suppe bare helt fantastisk. De fleste børn spiser med stort velbehag suppe i børnehaven, selvom de måske derhjemme ikke just er begejstret for suppe.

Suppen kan bestå af noget så simpelt som gulerødder, rød peber, løg, tomat og bouillon og alligevel er det bare det bedste man kan få, når bare man er sammen og man er ude.

I efteråret havde vi et forløb omkring emnet struds. Vi startede emnet med en tur til Jettes strudsefarm i Kloster. Det var en stor oplevelse for både store og små. De havde på stedet mange forskellige dyr, men deriblandt selvfølgelig strudse. Et mægtigt dyr at stå over for, når man selv blot er lige over en meter. Børnene fik alle en strudsefjer med hjem. Et æg og en pakke strudsepølser måtte vi da også have med hjem.

Tilbage i børnehaven blev der lavet pandekager af det store æg. Ét æg af den størrelse er langt mere end hvad 25 børnehavebørn kan spise. Men sjovt det var det nu. Der blev også lavet tegninger af strudse og da vi alligevel skulle have høstfest, blev det til græskarsuppe på bål serveret med stegte strudsepølser.

Samarbejdet med Grønbjerghjemmet er altid livsbekræftende og hver gang vi er derovre siger vi til os selv at det må vi gøre noget oftere. Sidste sommer blev vi inviteret til deres sommerfest, hvor beboerne, deres pårørende og personalet havde arrangeret en masse sjove aktiviteter. Børnehaven var med og det blev til nogle hyggelige timer sammen med beboerne.

Til fastelavn var vi så igen inviteret derover. Sammen med beboerne skulle katten slås af tøndens og der skulle udpeges en kattekonge. Det var helt tydeligt at de gamle nød at være sammen med vores børn og der var samtidig stor læring i at opleve nogle mennesker, der ikke er helt som os andre.

Yoga i børnehaven bliver hele tiden udviklet. Selvom det kan være svært at finde tid og ikke mindst et roligt hjørne på en skole/børnehave, hvor der altid sker en masse, har vi alligevel haft gode stunder med yogaøvelser, sange og mantraer. I år har vi investeret i såkaldte swinging chimes, som bedst kan beskrives som nogle metalrør i forskellige længder, der hænger i snore. Når de slås an og bliver svunget over de hvilende børn, fyldes rummet med en helt særlig klang, der virker både afslappende og afstressende.

Musik i børnehaven er altid til stede. Vi synger næsten altid, når vi har fortællingstid tirsdag og torsdag før formiddagsfrugten. Ud over de kendte børnesange som "mariehønen evigglad" og "lille Peter edderkop" er vores egen NaturMusens sang også kommet på sangrepertoiret. Den vender jeg tilbage til senere. Det gamle klaver der nu har udtjent sin værnepligt har fundet sig en ny plads på legepladsen. Selvom det våde efterår har gjort at det efterhånden ikke kan spille mere, er mange børn jævnligt forbi og prøver at få lidt lyd ud af det.

Vores område i skoven er specielt her i Coronatiden blevet vores andet hjem.

Skoven har altid været rammen om gode naturoplevelser. Bålet er altid tændt, svingtøve og hængeskøjler bliver flittigt brugt og de mange gemmesteder på området omkring bålhuset bliver brugt i mange gode lege. Mange børn er glade for at gå lange ture. Det må gerne være lidt ufremkommeligt og eventyragtigt, når børn skal på tur og mange får øjnene op for hvor mangfoldig den danske natur er.

Ved bålhuset er der efterhånden blevet indrettet et helt lille naturværksted. Vi har snitteknive, økser, save og hamre og senest er der også kommet skruetæk, håndboremaskine og snittebænk til. Der er overraskende få uheld med det skarpe værktøj og mange forældre ser overrasket til når et børnehavebarn svinger en stor økse. Men når bare der er aftalt klare regler omkring brugen af værktøjet, kan selv små børn sagtens håndtere både kniv, økse og sav.

Kreativiteten er stor og der bliver lavet mange træknive, som kan bruges i leg.

Men også naturmaterialer som grene, mos, blomster og pinde kan blive til de mest fantastiske kreationer.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til personalet i NaturMusen for det forgangne år.

Også tak til Lenette, som vi måtte tage afsked med tidligere på året.

Endelig vil jeg nævne Inge, som efter mere end 17 år i september gik på efterløn. En stor tak til hende også. Vi har været så heldige at hun har tilbudt sin hjælp som vikar, hvilket vi har benyttet os nogle gange. Børnene bliver glade, når hun kommer og jeg er sikker på at hun også nyder at mærke den glæde, der er ved at være sammen med Jeres dejlige børn.

Slutteligt vil jeg gerne sige et par ord om tiden efter landet lukkede ned.

Der har været tænkt mange kreative tanker ift. at kunne efterleve sundhedsmyndighedernes retningslinjer og personalet har været hurtige til at indtænke de mange nye procedurer i den daglige struktur.

Forældrene har taget rigtig godt imod de ændringer, der skete.

At aflevere børnene uden for døren har været lidt besværligt for både forældre og personale, men rigtig fint for de børn, der kan have svært ved at sige farvel. Afskeden bliver kortere og det er som regel lettere for børn at agere i.

Aflevering direkte i skoven har også vist sig at fungere upåklageligt.

I det hele taget har der været mange fordele ved at dele børnehaven op i en hjemmegruppe og en skovgruppe og det vil helt sikkert være noget, der kan inspirere til arbejdet fremadrettet.

Når alt dette er sagt, glæder vi os dog til at tiderne bliver lidt mere normale igen, selvom meget nok vil være forandret for altid.

Til slut vil jeg gerne bede personalet fra NaturMusen om at komme op til mig hjælpe mig med at synge NaturMusens sang. Selvom det ifølge Coronaretningslinjerne ikke er tilladt at synge, er det vist ok at nynne lidt med på sangen.